

Czy Kodeks oznacza „wolną drogę” dla żywności genetycznie modyfikowanej (GM), a znakowanie żywności GM zostanie zniesione?

Nie. Od wielu lat na forum Komitetu Kodeksu Żywnościowego FAO/WHO ds. Znakowania Żywności prowadzone są prace zmierzające do wypracowania zasad znakowania żywności otrzymywanej metodami biotechnologicznymi (GM). Komisja próbuje wypracować międzynarodowy konsensus w sprawie sposobu postępowania ze znakowaniem żywności modyfikowanej genetycznie, ale jest to trudne ze względu na przeciwstawne opinie dotyczące tego zagadnienia na świecie. Prace KKŻ FAO/WHO w tej kwestii są na etapie konsultacji i szerokich dyskusji.

Jednak z faktu, że **nie została opracowana norma określająca sposób** znakowania żywności genetycznie modyfikowanej w żaden sposób nie wynika, że wedle Kodeksu Żywnościowego żywność GMO **nie będzie musiała być oznakowana.**

W Polsce, podobnie jak w pozostałych krajach Unii Europejskiej, wymagania dotyczące znakowania żywności genetycznie zmodyfikowanej (GM) są uregulowane dwoma, bardzo restrykcyjnymi, rozporządzeniami wspólnotowymi, tj.:

- rozporządzeniem nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy, oraz
- rozporządzeniem nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie możliwości śledzenia i znakowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów genetycznie zmodyfikowanych i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1829/2003, obowiązek znakowania dotyczy żywności zawierającej lub składającej się z genetycznie zmodyfikowanego organizmu (np. chleb z ziarnami soi GM, wafle z udziałem mąki kukurydzianej wyprodukowanej z kukurydzy GM, wędlina z dodatkiem białka sojowego wyprodukowanego z soi GM) oraz żywności wyprodukowanej z GMO, ale go nie zawierającej (np. olej sojowy wyprodukowany z soi GM - olej zawiera tłuszcz pochodzący z nasion soi, ale nie zawiera DNA, czy cukier z buraka GM, który jest czystą sacharozą bez DNA).

Z obowiązku znakowania zwolnione są produkty zawierające GMO na poziomie nieprzekraczającym 0,9% pod warunkiem, że obecność ta jest niezamierzona lub nieunikniona technicznie (w innym przypadku znakowanie jest obowiązkowe).

Konieczność właściwego znakowania żywności GM (weryfikowanego także w ramach urzędowej kontroli żywności) zapewnia konsumentom możliwość świadomego wyboru

między żywnością GM a jej konwencjonalnym odpowiednikiem. Rozporządzenie nr 1830/2003 wprowadza natomiast obowiązek przekazywania na każdym etapie dystrybucji żywności lub pasz GM informacji (najczęściej w dokumentacji handlowej) o tym, że produkty te są genetycznie zmodyfikowane. Dokumentacja dotycząca każdej transakcji handlowej produktów GM musi być przechowana przez przedsiębiorców przez okres pięciu lat. W żadnym wypadku nie jest planowane uchylene ww. aktów prawnych.